Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Tractio de incarnatione - Cod. Ettenheim-Münster 198

Mangillius, Antonius

[S.l.], 1632-1634

Capvt II.

urn:nbn:de:bsz:31-117158

Visual Library

non desint, auget in illo effectum suum, ut constat inductione, sicut etiam postquam effectum in illo produxerit quamuis remaneat pcedens dispositio nihil amplius producit si videlicet illa inuariata remaneat. vide Suarez loco citto ubi plura de hac re.

CAPVT II

An Sacramentum corporis et Sacramentum sanguinis maiorem gratiam simul sumpta conferant, quam seorsim?

Certum est tam Smtu corporis quam Smtu sanguinis seorsim sumptum ab altero per se et quantum est ex parte sua pde conferre gratiam, quamuis per accidens Smtu sanguinis per se sumptum gratiam adulto non conferat, eo quod cuicunque prohibitum sit sumere Smtu sanguinis. difficultas tm est: an Smto corporis ita correspondeat vna pars effectus vel gratiae et altera Smto sanguinis ut ~~cuicu~~ qui vtrumque sumit vtramque illam gratiae partem et per consequens maiorem gratiam recipiat quam qui alterum tm Smtu suscipit.

Pa sentia affirmat. Gaspar Cassatus lib. 2 de coena et calice Dni. Arboreus in cap. 6 Ioan. Vasquez disp. 215 cap. 2 et alij apud ipsum

2da sentia negat. S. Thom. in opusc. 58 cap. 26 versus finem. Bonauent. in 4 dist. 11. 2 parte art. 5 q. 2. Cajet. in artm. 12. qs. 80. Bellarm. de Eucharistia lib. 4 cap. 24. Valentia disp. 6. q. 8. puncto 5 a § iam vero. Suarez disp. 63. sect. 6. Koningh. dub. 2 in artm. 1. qs. 79. et alij apud Suarez ibidem et Vasq. disp. citta. cap. 1. et conuenientissima sentia eamque sequuntur fere oes qui his temporibus scripserunt contra haereticos.

Aduertendum est pro solutione difficultatis non aliud in spiritualibus esse ~~panem q~~ famem quam sitim, ut Sto. August. tract. 25 in Ioan. colligit ex illis Chri verbis qui venit ad me non esuriet et qui credit in me non sitiet in aeternum; et recte, cum e. ut patet ex ijsdem verbis venire ad Chrum et credere in illum idem sit, siquidem fide viua ad Chrum accedimus, et consequenter actui eiusdem fidei Chrus tribuat satiare famem et sitim extinguere necesse est non esse aliud spiritualem famem quam sitim. idem docet idem Augustinus in verba psalmi 103: panis cor hois confirmat. idem colligitur ex ijs Ecclesiastici verbis qui edunt me adhuc esurient et qui bibent me etc. et ex illis Matth. 5. beati qui esuriunt et sitiunt Iustitiam. etenim si eadem est mata circa quam est fames et sitis spiritualis nempe sapientia et Iustitia necesse est etiam eundem esse potum et cibum spiritualem, et per consequens eundem esse appetitum cibi et potus spiritualis

siue

sive idem appetitus nomine famis sive sitis appelletur.

Dicendum 2. per se loquendo 2 cæteris paribus n datur maior gratia per sumptionem Smti corporis 2 Smti sanguinis quam per sumptionem alterius tm ex ysdem Smtis.

Probant 1 nulli conciliorum: qa alias hæreticis congrueretur 2c. Talia 3o Lucis prohibuerit vnum calicis, nec 2. eos defraudasset aliquo maiori fructu spirituali recipiendo per vnum ipsis calicis.

Sed contra hanc rationem 2, qa si valeret probaret etiam Talia n potuisse prohibere ne quis pluries eadem die conicaret neq ab eadem Talia iuste negari conicem infantibus etiam in articulo mortis vel amentibus extra eundem articulum aut is qui vomitu laborat 2 tn hæc ofa. ng reuerentiam ipsis Smti facit Talia vt recte ex parte notauit Suarez Thesp. 63. sect. 6. in fine 2 ex dictis.

Ob igitur conclio: qa ex 3o Chrs qui 2 fons gratarum omnis sit sub singulis specibus Smtalibus Conc. Trident. ses. 21. cap. 3 continet fideles conicantes in vna spe nulla gratia necessaria ad salutem privari 2 similiter ex eo 3o idem Chrs fons origo 2 cæa precipua omis gratiæ agnt sub altera specierum, id est panis 2 vini atq sub utraq dicendum 2 nullam gratiam dari per duo sacra Smta quæ n datur per alterum cæteris tm paribus sive supposita æqualis dispositione ex parte sumentis.

Dicetis in Smto corporis 2 Smto sanguinis collective sumptis bis contineri Chrm, in altero a. eorum semel tm 2 ides ut illa ius bis debere conferri gratiam semel a. tm per vnum illorum dicuntur per vnum Smtu datur vna gratia gratiæ per ambo Smta debent dari duo

Sed contra 2, qa etiam sub duabus hostiis Chrs bis continet 2 si successive sumantur eo modo quo sumitur Smtu corporis 2 Smtu sanguinis Chrs existens in ysdem hostiis duas gratiæ partes conferet, ac proinde utiliter erit plures sumere hostias vel vnam 2 eandem sumere diuisam in partes quæ 2 fabra, vt sentit, qa illa materia diuisa sicut per accidens nec moraliter iniuriam conicem, atqui similiter Smtu corporis 2 Smtu sanguinis 2 duæ partes materiales quarum sumptio 2 vna tm conio 2 sumptio ipsius Chri.

Dicetis rursum per accidens 2 qa particulæ consecratæ eiusdem rationis sunt continuæ vel iuncta, atqui Smtu corporis 2 Smtu sanguinis cum sint diuersæ rationis per se postulant distinctionem 2 multiplicationem sumptionis, 2 ideo 2 diuersa ratio.

Sed contra, qa Smtu corporis 2 sanguinis n distinguunt ea parte rei contenta simpliciter 2 absolute neq ea parte effectu significata, dignitatem vtrumq per se sumptum 2 simul conuenienta significant refectionem spiritua:

spiritualem quæ vna & sicut fames & sitis hæc & vnum & idem, ex his
a. sequitur illa duo limita n distingui in virtute agendi imo virtute
& significatione huius limitis talem esse. vt fortiter loquendo æq sit tota in
toto & tota in singulis partibus, ac proinde n plus gratiæ tribuitur per limitem
corporis & limite sanguinis simul sumpta quam per singula seorsim accep-
ta, sola e. multiplicatio instrumentorum n sufficit ad augendum effectum,
vt sit ex eo q̃d licet contingat vnum & eundem baptizari simul a duobus,
n tn ideo recipit maiorem gratiam baptizatus.

Ex dictis a. suo colligitur alia argta propria conclusio. alte-
rum d̃ q̃d si plus gratiæ conferatur per limitem corporis & limite sanguinis simul
sumpta separatim etiam plus gratiæ conferri per duas vel plures hostias,
quam per vnam tm. altrum e q̃d affert Suarez disp. 63 sect. 6 nempe q̃d
vnum limitem quamuis ex pluribus partibus constet si ad vnum finem
& totalem effectum ordinetur vnum etiam hit adæquatum & quasi idemi-
tidem effectum ad quem totum suo modo concurrit aut per se primo aut
per aliquid sui modo scilicet accommodato sua natura & applicandi, sic Eucharistia
vt stans ex limite corporis & limite sanguinis & vnum tm integrum limitem
ordinatum ad eundem finem & totalem effectum incrementi gratiæ per modum
nutritionis & hit vnum tm effectum gratiæ qui æq per alterum ex poculis limitis
tribuatur atq per vtrumq simul.

Obycies: Clemens 6. in bulla ad Regem Galliæ vel secundum
alios ad Regem Angliæ concessit ei coniugem sub vtraq specie & addidit Ponti-
fex se hæc concedere ad maiorem gratiæ augmentum & plus gratiæ dat vtraq
quam singulis. R̃ in bullario edito anno 1607. a Laertio Peruino
qui bullas Pontificum maxima diligentia conquisiuit habens quidem
35 bullas Clementis 6. nulla tn earum hit verba citta inter illas a. una
ad Regem Galliæ sed n de hac mta sed de Canonizatione S. Iuonis. itaq
probabile e q̃d dicitur de bulla nobis obiecta n habere fundm & ideo
merito reiicit. addo secuti in bulla de S. Iuone in libro dicitur ad gi-
ritualis gaudij & consolationis augmentum Iuonem relatum esse in ll. nu-
merum similibus fortasse verbis quæ recte sonti illum de consolatione spiritu-
ali creata ex opere operantis Clemens ergo & in illa bulla quæ nobis obi-
citur si tn ullo talem bullam de hac mta Clemens direxit ad Regem
Galliæ vel Angliæ.

Objicies 2do: n videtur credibile Apostolos quando post cœnam
mutati fuerunt a Chto ad calicem potum n accepisse fructum ex illa
sumptione sed tm primum signum magis explicitum fructus iam ante
percepti, imo ex iusto modo corrigendi calicem Chto videl. eos inuitasse
altrum ge. fructus spirituales & carnem ge etiam nos esse participationem corpo-
ris Chti inclusa & ad calicem. R̃ valde probabile e Apostolos ex sumptione

san-

sanguinis accipere fructum peculiarem, hoc a. dicimus contingere ex eo quod statim vt probabile est, ipsi cooperati sint gratiae concordiam accepta per sumptionem corporis atq; ea mediante, melius esse disposuerint ad receptionem calicis sicut e. supra diximus crescente disponitione accepti effectum similem per sumptionem posterioris particulae, ita idem dicimus contingere in sumptione calicis, similiter probabile est quod Christus invitarit fideles ipse novi fructus spiritualis percipiendi eo quod videret eam in fidelis creatae dispositionem ad cuius incrementum tum in ipsis tum in nobis per cooperationem gratiae iam suscepta Christus voluit dirigere poterit invitamentis

Obyecies 3.: Sacerdos ex institutione Christi ante consumptionem calicis orat vt sanguis quem recipiet sanctificet ipsiq; fiat in e.c. hoc a. fieri non potest nisi aliquid in ipsis sua operetur. Ergo huiusmodi oratio quae dirigi ad varios fines et primo quidem ad hoc vt si forte sacerdos per sumptionem corporis gratiam similem non accepit per suam indispositionem Deus ipsi obtinam concedat dispositionem vt saltem per sumptionem calicis gratiam consequat. deinde potest dirigi vt quamvis sacerdos corporis gratiam secuti sit Deus nihilominus augeat in ipso dispositionem quo mediante ulteriorem gratiam consequatur per sumptionem sanguinis.

Obyecies 4to: si simtu corporis et sanguinis non conferunt maiorem gratiam quam alterum eorum nulla erit utilitas sumendi sanguinem.

Ergo nego seq. ga fieri potest vt sacerdos per statum sanguinis accipiat gratiam quam debebat recipere per simtu corporis. deinde fieri potest incrementum dispositionis per simtu sanguinis recipiat maiorem gratiam modo explicato. 3tio cum sumere sanguinem sit opus valde laudabile et excellentissimae virtutis scilicet religionis per illud saltem ex opere operantis magna merces gratiae acquiretur.

Obyecies 5to: simtu corporis et simtu sanguinis simul sumpta significant plenitudinem refectionis spiritualis et satietatem integram quam non significant singula illorum per se sumpta. Ergo plus gratiae confert per utrumq; simtu quam per alterum tm. Ro quamvis simtu corporis sub hac ratione et simtu sanguinis sub hac ratione non significent gratiam, non tm plus gratiae significat per utrumq; simtu quam per alterum tm. ratio est ga radices naturales ubi et naturalis potest habere diversos effectus, in spiritualibus tm non est hoc discrimen, sicuti fames et sitis sunt idem sicut, ita vna sola et sua refectio. ex quo fit simtu corporis et simtu sanguinis separatim significare gratiam imperfecte et non plene quidem quoad rem significatam sed tm quoad modum significandi. ex hoc a. licet inferre quod utrumq; simtu simul sumptum plus gratiae conferat, alioquin etiam baptismus trina mersione collatus magis sanctificaret, quia plures effectus significat gratiam quam vnica mersione collatus.

Obyecies

Obycies 6to: in Smto corporis ē tm Chri corpus ex vi verborum, in Smto sanguinis ē tm Chri sanguis eadem rāe, at in Smto integro Eucharistiæ ex vi verborum ē corpus ē sanguis. credibile ē a. plus grāe conferri per corpus ē sanguinem, quam per solum corpus vel solum sanguinem: Rq quidam dicunt Smtalem grām conferri n solum ab ijs quæ st in hoc Smto ex vi verborum sed etiam ab ijs quæ st in eodem per concomitantiam, ac proinde eandem ē rāem vtriusq Smti simul sumpti ē alterius tm. verum quicquid sit de hac re nos dicimus Chri corpori ē sanguini vim causandi grām in hoc Smto ē collatam pp dignitatem vnionis hypostaticæ quæ dignitas quoniam ē æq infinita in altero eorum atq in vtroq simul sumptæ ideo n ē rāo cur corpus Chri ē ~~sum~~ sanguis simul hant maiorem grām quam seorsim.

Ex modo dictis colligi pt id qd supra rececimus in hunc locum nempe Smtu corporis ē sanguinis n differre inter se ēntialiter, absolute ē simpliciter rāe cuiq vel res significatæ sed tm rāe partium mālium ē rāe modi significandi quæ potiq ē differentia quædam mālis quam foalis ē ideo constituunt vnum tm Smtu integrum.

Obycies vlto: si plus grāe n tribuit per vtrumq sequit Smtum sanguinis coniter nihil grāe tribuere qd ē falsum, qa alias Smtum sanguinis significaret grām practice vt significant reliqua Smta ē tn eam n causaret. Rdent aliqui quando vtrumq Smtu sumit, tunc grā quæ æq respondet vni Smto per se sumpto diuidi ita vt vna pars per Smtu corporis altera per Smtu sanguinis tribuat. Sed hæc responsio n ē admittenda, qa ex ea ~~qui~~ sequit qui sumit vtrumq Smtu toto tempore intercedente inter sumptionem hostiæ ē calicis carere illa parte grāe quam habuisset per sumptionem solij hostiæ, ac proinde qui sumit vtrumq Smtu eēt deterioris conditionis.

Rr igitur cum Suarez ~~sect~~ disp. 63. sect. 6. ē Koningh dub. 2 in artm 3. qs. 79. quamuis in jmo instanti in quo hostia consecrata tangit stomachum conuicans recipiat grām eam tn n conferri solum intuitu Smti corporis sed etiam sanguinis, qd licet in illo jmo instanti physice n sit applicatum stomacho, ē tn moraliter applicatum mediante Smto corporis, cum quo rāe vnius moralis sumptionis constituit vnam integram refectionem moralem, vnde Smtu sanguinis ita significat grām vt etiam eam causet saltem moraliter, sicuti supra diximus de particula hostiæ quæ sumitur post alteram particulam. itaq licet Smtu sanguinis n iferat nouum effectum, n tn priuat suo effectu, qa illud n ē Smtu per se distinctum a priori sed ex vtroq vnum componitur.

Ex dictis colligi pt iuxta nrām sentiam multo melius pōe satisfieri hæreticis conquerentibus de Ecclia eo qd Laicis vsum calicis

inter=

interdixerit.

Dico 2do: si recepturus Sm̄tu sanguinis post receptionem corporis sit melius dispositus quam ēet dum recepit idem Sm̄tu corporis tunc Sm̄tu sanguinis novum illi confert grāe incrementum. Suarez disp. 63. sect. 6. in fine. Koningh loco citto. e apud eum Caietanus. Gabriel, Paludanus e Maior. Pbt eodem argto quo superiori capite probata e 2da conclio: qa sicut una particula hostiae sumpta post aliam constituit unum Sm̄tu, ita e Sm̄tu sanguinis constituit unum Sm̄tu integrum cum Sm̄to corporis rāe unius sumptionis moralis, neq ē alia differentia nisi qd Sm̄tu corporis alio modo significat grām nutrimentalem quam significet sanguis, atq ita hnt diversum modum significandi licet utriq correspondeat idem oio significatum.

CAPUT III

Quaenam peccata per Sacramentum Eucharistiae remittatur?

Supponendum e ut certum peccata venialia remitti per hoc Sm̄tu, id e. pbt ex Trid. sess. 13 cap. 2. ubi dicit hoc Sm̄tu ēe antidotum quo hōo liberatur a culpis quotidianis e a peccatis mortalibus reservatur. verum difficultas e an per hoc Sm̄tu semper remittant oia venialia, quae difficultas varie decidi pt iuxta varios modos explicandi remissionem sive deletionem peccatorum venialium de qua re in tractatu de Poenitentia dicendum e, illud tn n e, omittendum nempe ad hoc ut peccatum veniale tollatur per hoc Sm̄tu necessario requiri poenitentiam virtualem aut fbalem de illo.

Addendum e hoc Sm̄tu sō tollere ex opere operato poenas debitas peccatis mortalibus aut venialibus iam remissis. D. Thomas art. 5. q. 79. e convissima sentia; rāo e, qa neq Scriptura neq Concilia neq PP. neq institutio aut finis huius Sm̄ti hoc hnt. his a praemissis remanet controversum an Sm̄tu Eucharistiae remittat peccata mortalia sive qd idem e an pōit conferre jmam grām quae tollat peccatum mortale quoad culpam e maculam in Aia relictam ex peccato actuali.

Ponendum e 2do de fide ēe qd hoc Sm̄tu n sit per se primo institutum ad remissionem peccati mortalis ita ut cum talis peccati conscia liceat sumere hoc Sm̄tu, constat ex Trid. sess. 13 cap. 5 ubi ex his verbis Pauli 1 ad Corinth. 7. qui e. manducat e bibit e c definit nullum sibi conscium peccati mortalis pōe sine sanctitate antecedente vel Sm̄to Poenitentiae accedere ad hoc Sm̄tu, qd etiam constat ex Patribus e ex ipsa nāa huius Sm̄ti qd propterea sub accidentibus panis e vini institutū e,

qa tan-

ga tanquam cibo gratiam ejat, cibo a. ex nra vitam in sumente pra=
supponit, unde e hoc Sntu cum sit cibo spiritualis vitam spiritua=
lem grae praesupponit, e deo nemo sine prudenti existimae grae
habe sti aug ere ad hoc Sntum.

Advertendum e hoc contingere vt quis prudenter existimet
se e in gra e nihilominus sit adhuc in statu peccati mortalis habitualis,
si quis ex cum attritione confitetur ei qui n his intentionem absol=
vendi ex defectu baptismi vel intentionis profecto ille prudenter
existimat se e in gra e prudenter ad Eucharistiam accedit e in regia e
in statu peccati mortalis? Difficultas igitur e an en hoc casu vel simili
casu peccata mortalia possint remitti per Sntu Eucharistiae vna vt ipsum
h modo per se augeat gratiam sed etiam per accidens primam gratiam con=
ferre, potest modo explicato.

Prima sententia negat. Gabriel in 4. dist. 9. q. 2. art. 2. Vasq.
disp. 205. cap. 4 e aly apud ipsum.

2da sententia affirmat. e S. Thomas, vt infra dabit. Scoti
in 4. dist. 9. q. unica. Richardi eiusdem art. 2. q. 1. Caietani in art.m
1. q.s 79. § 2do qui. Soriani in 4. q. 1 de Eucharistia § pro responsione.
Soto ord. 11. q. 1. art. 4. Bellarm. lib. 4 de Eucharistia cap. 13. Valentia
disp. 6. q. 6. puncto 1. § 4. a. e aly effecto. Suarez disp. 63. sect. 2.
e aly plures quorum aliquos ht Suarez loco citto. e Vasquez disp. citt. cap. 3.

Dicendum e si peccator accedat ad hoc Sntu cum attrito=
ne sup naali peccatorum e cum prudenti existimae posit in gra
probabile e conferri illi per hoc Sntu primam gratiam e remissionem pecca=
torum mortalium, atq hoc a fortiori tenent assere Auctores 2dae sententiae
quam h modo vt probabilem sed etiam vt veram absolute defendunt.

Pbt. ex Patres interdum visibiliter docent per hoc Sntu auferri de peccatum
tum, cum sta morbum, e oia mala, vt S. Ignatius epla 19 ad Ephesios.
Chrysost. hom. 4 in Matth. Cyrillus lib. 4 in Joan. cap. 16 e 17. Damasc.
lib. 4 de fide cap. 14 e aly apud Suarez disp. 63. sect. 1. post 1 conclusionem.
huiusmodi. a. Ipsum PP. dicta saltem probabiliter poat referri ad illum
casum separatum. ex quo ill, quicquid adversarij dicant, nram con=
clusionem habere probabile fundatu in Patribus.

Pbt 2do ex S. Thom. in cap. 2. Joannis lect. 6 in fine ubi
exprese docet h solum baptismum poenitentia sed etiam Eucharistia e reli=
qua Sntia conferre remissionem peccati mortalis si ante eorum sumpti=
onem dolor de peccato h fuerit sufficiens qi eis remissionem damnodo h sis
fictio in suscipiente. praeterea idem S. Thom. 3 parte q. 72 art. 2 ubi quae=
rit an per Sntum confirmationem conferat gra gratum faciens in responsione ad
2 in fine sic ht: esti aliquis adultus in peccato existens huic sctam

h ht e.c.

tabit & c. dummodo o. n. fictus existat per gratam collatam in hoc Sm.
consequit remissionem peccatorum. Qui S. Thomas vult per confirma-
tionem conferri primam gratam peccatori accedenti cum bona fide
idem tenet, tuere de Eucha. cum ut par ratio & utrumq; ut Sm. tum
vivorum.

Pot. 3tio. qa Sm. tu Extremæ Unctionis licet sit Sm. tu vi-
vorum eo qo sit institutum ad modum Medicina, per accidens tn pt
remittere peccata mortalia si rasciquatur bona fide & cum attritione su-
pernaali de ijdem peccatis & similiter Sm. tu Eucha. licet ut vivorum
Sm. tu pt idem efficere in ijdem circumstantijs, presertim cum in hoc Sm. to
sit ipsemet Chs fons vitæ & author omnium Sm. torum. Ans pt ex cons sentia,
vt probat Bellarm. de Sm. to Extremæ Unctionis cap. 8. & colligitur ex ja-
cobi verbis cap. 5. si in peccatis sit remittentur ei, quamvis e. nomine peccato-
rum possint illigi peccata venialia, possit tn etiam illigi mortalia, presertim
cum nomen peccati simpliciter & absolute prolato saepe peccatum mortale
significetur, praterea idem hinc colligit ex verbis formæ ipsis Sm. tu Extre-
mæ Unctionis quæ verba sunt hæc: Indulgeat tibi Dns quicquid peccasti &c.
quibus verbis certe comprehenditur etiam mortale peccatum, vt pt.

Ex dictis 2. obiter colligi pt peccatum habituale convenie-
bum cum attritione supnaali & ignorantia invincibili n. esse obex vel impe-
dimentum gratæ producendæ a Sm. to Eucha. vel religuis.

Objices: Catechismus Pij V. parte 2. de Eucha. §. 4. docet
sicut mortuis cognoribus naale alimentum nihil prodest ita Sm. tu Eucha.
nihil prodest hijs qui spiritu n. vivunt. Pj verba Catechismi illigi de eo
qo accidit per se loquendo, quamvis e. Eucha. Sm. tu per accidens &
supponita invincibili ignorantia peccati mortalis in peccatore possit ei con-
ferre primam gratam, n. tn pt id efficere presindendo ab ignorantia invincibili
peccati vel per se loquendo.

Obiices 2do: Sm. tu n. pt causare effectum nisi ex Chi in-
stitutione, qa videretur n. abundare hs vim agendi supnaaliter, atqui
Sm. tu Eucha. n. hs ex institutione Chi vim remittendi peccata mortalia
Ergo. Rd distinguo min. & dico Sm. tu Eucha. n. e institutum a Chro
vt per se & ex sua naa, ac proinde indeficienter ab invincibili ignoran-
tia peccati existente in ipso recipiendo possit conferre primam gratam, sunt tn
a Chro institutum vt per accidens modo explicato primam gratam conferret
atq; is hs n. quidem ex institutione Sm. tis in coi, cum nulla talis insti-
tutio a Chro facta sit circa eadem Sm. tu sed ex sua peculiari in-
stitutione qo etiam dicendum e. de religuis vivorum Sm. tis.

Dices: cibo naales n. hs vim dandi primam vitam sed tm
augendi vel nutriendi & conservandi precedentem, atqui Sm. tu Eucha.

& insti-

& institutum sub accidentibus cibi vt per modum cibi gratiam conferat,
non est primam gratiam dare. Sed nego seq: tum a. cur cibus naturalis
non potest dare primam vitam naturalem, cibus vero sacramentalis potest dare primam
vitam spiritualem, & ita vita quae oritur ex cibo naturali non effective producit
ab ipso cibo sed ab Deo & a forma vitali quae est in recipiente, praeterea vita
particula quae ex alimento provenit non est de vita totius corporis animati,
verum particula vitae perpetualis quae conferit a cibo sacramentali effective
provenit ab eodem cibo non a. a vita & forma recipientis eiusdem cibum,
praeterea qualibet particula vitae spiritualis sive gratia collata per sacramentum
est sufficiens vita totius animae, & ideo cibus sacramentalis habet vim tribuendi sive
primam & sufficientem vitam dummodo non sit in ipsa impedimentum
quale non est solum peccatum habituale cum poenitentia supernaturali saltem
imperfecta & ignorantia invincibili eiusdem peccati.

Ex dictis a. colligi potest quod licet peccator per ignorantiam
invincibilem sui peccati non sit magis disposito positive ad recipiendam
gratiam per hoc sacramentum, vade tm illig & magis disposito negative, haec, minus
indisposito quateus per huiusmodi ignorantiam impeditur actuale pec-
catum accedendi sine gratia ad hoc sacramentum, vnde qui cum huiusmodi igno-
rantia sui peccati ad idem sacramentum accedit, licet re ipsa non faciat totum quod
in se est vt dignus accedat ad hoc sacramentum, facit tm totum quod secundum probabilem
existimationem tenetur facere, & deo tenet excusatur ab actuali peccato, ita
accedit sine obice gratiae, & per consequens iustificatur.

Tertio ex illis Pauli verbis: probat a. secundum hoc est, quae omnia
probata iuxta declarationem Trid. sess. 13 cap. 7. & confessio sacramentalis non-
nulli aduersariorum contendunt finem praemittendi confessionem de,
qua contrarius sine gratia nullo modo potest effectum huiusmodi consequi.

Sed contra hoc est, quia si precise ea illum finem confessio est praemittenda sequeretur, quod is qui ante, eundem recordat peccati, omissi in con-
fessione per naturalem oblivionem non teneretur illud ante eundem confiteri, quod
tm est falsum. Denique in sinullorum gratiam, quorum voluntati & meritis
deesse non potest, ad finem huius vltimi capitis atque huius totius tractatus
addendum est vnum corollarium, quod brevitatis causa consulto omissum est supra
capite 4. disp. 4. vbi ostensum est Christi corpus prout est in hoc sacramento non pos-
sit quicquam pati ab agentibus naturalibus ea quae agentia naturalia, si vellent accidens
producerent in Christi corpore, deberent producere illud totum in toto corpore
& totum in qualibet parte, ac proinde tribuerent accidenti producto modum
supernaturalem existendi in spatio & spatio quod est supra vires agentis naturalis. ex
his a. illud colligi quod hoc in sacramento Eucharistiae non potest habere vllam operatio-
nem externi, ac proinde non potest quicquam videre, audire, etc. ratio est, quia
huiusmodi sensationes fiunt mediantibus qualitatibus sive realibus, sive inten-

tion-

tionalibus ab obto transmissis siue productis in organo sensus a quanto e diuisibili, vt supponimus ex Phia, nullum a. agens naale pt producere huiusmodi qualitates in organo sensus Chri, qa alioquin produceret illam totam in toto organo e totam in in qualibet parte, ac proinde produceret illam cum modo supnaali existendi in sbto e in spatio, qd agens naale ~~cui~~ suis viribus praestare non potest.

Atq haec dicta sint de Eucharistiae Sacramento.